

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

95. An Episcopi possint cognoscere de hoc crimine, ita vt aliqui pene ipsos
possit Confessarios solicitantes denunciare: Ex p. 1. tr. 4. res 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

licitationem remaneat inhabilis ad Officia Religionis?

Et an supradictus non possit rehabilitari nisi per Pontificem, vel Illustrissimos Inquisitores Sacra Congregationis? Ex p. 4. tr. 5. Ref. 48.

Sup. hoc inf. in tr. 10. Ref. 53. §. Sed an. & inferius in tr. 12. ex lata doctr. Ref. 7. signat in §. Difficultas. in fin. & in §. Vnde etiam in fin.

§. 1. **H**anc questionem pertractarunt duo Lusitani viri doctissimi, Rodericus Acugna, & Anton. Soula, hic in opusculo de Confess. sollicit. tract. 2. cap. 16. n. 6. Ille in tractatuum Confess. sollicit. q. 2. 4. n. 2. 2. & ibi additionator ejus Freitas num. 70. & asserunt Confessarium propter sollicitationem, de qua fuit convictus, vel quam est confessus, ipso jure inhabilis ad gradus, & dignitates Ecclesiasticas non manere, quia nullus est textus, nec glossa, nec Doctor, qui per abjuracionem de levi inhabilitatem ad dignitates, & officia inducat; & hoc etiam docuerat Henriquez, lib. 1. 3. cap. 56. §. 1. in glossa lit. K, & Garfias de benef. tom. 2. par. 11. cap. 10. n. 87. cum aliis penes ipsos.

2. Sed hodie contrarium dicendum est, stante decreto Urbani VIII. edito anno 1626. in quo Regulares puniti per S. Officium (penitentibus salutaribus exceptis) eo ipso sunt inhabiles ad gradus & officia Religionis, nec possunt rehabilitari, nisi per Sanctissimum, vel per illustrissimos Inquisitores sacra Congregationis, ut observat Aloysius Batiola in aphor. lit. K. ver. Regulares. Barbosa de jure Ecclesiastico lib. 1. cap. 19. n. 128. Peyrinus in privi. Minim. tom. 2. constit. 9. Pauli V. §. 2. num. 29. & Tamburinus de jure Abbat. tom. 1. disp. 6. q. 21. n. 17. qui per extensum verba supradicti decreti adducunt.

RESOL. XCIV.

An Ecclesiastici, qui interfunt sententia contra Confessarios sollicitantes, teneantur sub peccato mortali non manifestare delinquentem? Ex p. 4. tr. 5. Ref. 44.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Soula de Confess. sollicit. tract. 2. cap. 16. n. 8. ubi sic ait: Illud notandum existimo, non esse vocandos tot numero, ut crimine secreto servari non possit; dixi non debere tot personas numero interesse ut crimen secreto servari non possit, quia, ut existimo, omnes, qui interfunt hujusmodi sententis & abjuracionibus, tenentur sub peccato mortali secretum servare, personamque delinquentem, aut crimen aliis non manifestare. Ratio est, quia infamia talis criminis Tribunalis Sancti Officii Inquisitionis limites non excedit, ut patet ex eo quod sententia illa propter bonum commune occulte profertur, nec iudices fidei infamare intendunt eos, quos sic puniunt, sed quando crimen aliquos limites non excedit, non potest sine peccato mortali manifestari; ergo quotquot interfunt, secretum servare tenentur. Ita Soula.

2. Sed, ut verum fatear, hæc sententia nimis rigida mihi videtur, & Scraphinus Freitas in addit. ad tract. de Confess. sollicit. quasi. 24. num. 49. propter scandalum putavit à DD. Inquisitoribus in tali casu penam excommunicationis & juramentum adhibendum esse, ne intervenientes hoc crimen propalarent aliis. Ergo dum non adhibetur, non adest obligatio peccati mortalis, maxime si tales Ecclesiastici crimen manifestarent inter alios Ecclesiasticos & Regulares: nam ita nullum scandalum oriretur, imò cum dictis viris propalatio effectum bonum faceret, incuteret enim eis timorem: secus autem esset cum secularibus, & de propalatione cum secularibus, loquitur Freitas ubi supra.

RESOL. XCV.

An Episcopi possint cognoscere de hoc crimine, ita ut aliqui penes ipsos possint Confessarios sollicitantes denunciare? Ex p. 2. tr. 4. Ref. 29.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam omnino amplectens ante Bullam Greg. XV. nō poterant cognoscere de crimine Confessariorum sollicitantium mulieres in confessione ex rationibus allatis per DD. ubi infra, sed pertinebat ad Inquisitores: hodie tamē, post dictā Bullam, Episcopi etiam possunt cognoscere de hoc crimine. Et hoc clare apparet ex verbis Pontificis in ipsa Bulla manifestē hoc declarantis. Et hanc sententiam docet novissimē Sanctarellus tract. de hæresi, cap. 44. n. 11. & 13. Acugna de Confess. sollicit. q. 2. per tot. Peyrinus super privi. Minim. tom. 2. constit. 4. Greg. XV. §. 6. n. 10. & Bonacina in var. tract. disp. 6. punct. 3. n. 23. & alij.

RESOL. XCVI.

An Episcopi possint cognoscere de crimine sollicitationis? Et an hoc etiam separatim ab Inquisitoribus, ubi adest Inquisitio Hispanica?

Et quid est dicendum in aliis Regnis, & Inquisitionibus?

Et in Regnis, ubi non est Inquisitio Hispanica, si Confessarius sollicitans, & femina sollicitata eodem tempore ab Episcopo, & Inquisitore citentur, an contra Inquisitorem comparere debeant, non autem coram Episcopo?

Et quid, si Confessarius sollicitans sit Regularis exemptus?

Et docetur, quod Episcopi possunt separatim ab Inquisitoribus procedere in causis fidei, contra suspectos, imò contra Hæreticos, ideo jurisdictionem Inquisitionis non prajudicare jurisdictioni Episcoporum, cum censetur concessa cumulativè, non autem privativè. Ex p. 4. tr. 5. Ref. 52.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docui in p. 1. tr. 4. de eadem denunciar. * resol. 29. Sed difficultas est an separatim ab Inquisitoribus possint hoc crimen cognoscere Episcopi in Regnis, ubi adest Inquisitio Hispanica? & videtur etiam affirmativè respondendum ex verbis Bullæ Greg. XV. ibi, & præterea omnes Inquisitores, & locorum Ordinarii super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, &c. Vnde in his verbis æque facultatem inquirendi contra Confessarios sollicitantes concessam esse Inquisitoribus ac Episcopis, docet Castus Palaus in opere mor. tom. 1. tr. 4. disp. 9. punct. 1. n. 9. & punct. 10. n. 4. ergo, &c.

2. Verum de hoc non dubito, sed difficultas est, ut dixi, an stantibus dictis verbis Episcopi, ubi adest Inquisitio Hispanica, possint separatim ab Inquisitoribus contra Confessarios sollicitantes inquirere ex virtute dictæ constitutionis; & certè qui favent parti Episcoporum, affirmativè respondent, cum supradicta verba citatæ constitutionis loquantur, ut patet ex contextu literæ absolute de Episcopis omnium Regnorum, ut possint simul, vel separatim ac Inquisitoribus de dicto crimine cognoscere: ergo, &c.

3. Probatum secundò, quia Episcopi possunt separatim ab Inquisitoribus procedere in causis fidei contra suspectos, imò & contra hæreticos, ut patet ex cap. 12. in tra. suspectos, imò & contra hæreticos, ut patet ex cap. 12. in tra. de hæret. in 6. & ideo jurisdictionem Inquisitionis non prajudicare jurisdictioni Episcoporum, cum